

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA.

URADNI LIST

DRAVSKE BANOVINE.

Vsebina:

450. Zakon o izvrševanju kazni na prostosti.
451. Navodila za izvrševanje predpisov §§ 27. do 33. zakona o izvrševanju kazni na prostosti.
Razglasi sodišč in sodnih oblastev. — Razglasi raznih uradov in oblastev. — Razne objave.

Zakoni in kraljevske uredbe.

450.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon o izvrševanju kazni na prostosti.*

Prvo poglavje.

Obče odredbe.

I. Osnovna načela.

§ 1.

Kazni na prostosti, izrečene z izvršno sodbo sodišč, se izvršujejo oddeljeno, po vrsti in trajanju kazni, po spolu in starosti in po posebnosti obsojene osebe.

§ 2.

Kazni robije, zatočenja, strogega zaporu in zapora enega leta in dlje se izvršujejo v posebnih kazenskih zavodih, urejenih po vrsti kazni, in sicer oddeljeno za ženske, za maloletnike kakor tudi za povratnike, ki so prestali že prej v kazenskem zavodu dve po vrsti najtežji kazni na prostosti zbog zločinstva.

Za telesno krhljave in za obsojence z zmanjšano vračunljivostjo se uredi posebni oddelki, prav tako pa tudi za duševno obbolele, če ne bi bilo za te posebne zavode.

§ 3.

Kazni na prostosti, manjše od enega leta, se izvršujejo v zaporih onih sodišč, ki so kot sodišča prve stopnje izrekla sodbo, in sicer oddeljeno od oseb, ki so v priporu ali preiskovalnem zaporu.

Iz tehtnih razlogov, zlasti pa zaradi lažje prehrane, sme odrediti minister pravde za več sodišč en osrednji zapor pri onem sodišču, ki je za to najprikladnejše, ali pa, da prestajajo osebe, obsojene z izvršno sodbo na kazen na prostosti, daljšo od treh mesecev, to kazen v zavodih, omenjenih v § 2., po vrsti kazni, spolu in starosti.

§ 4.

V kazenskih zavodih, omenjenih v § 2., se začne izvrševanje kazni praviloma v celici, se nadaljuje postopno v skupnem zaporu pri delu, z osamitvijo ponoči in med odmorom, potem v oddelku za svobodnjake in naposled na pogojnem odpustu.

Povratnikov kakor tudi inozemcev, ki so obsojeni, da se po prestani kazni izženejo iz države, ni nastanjevati v oddelke za svobodnjake in tudi ne pogojno odpuščati.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 26. februarja 1929., št. 47/XXI.

Oddelke za svobodnjake mora biti izven obzidja, nekoliko oddaljen od glavnega zavoda; vendar pa se sme ustanoviti tudi za več kazenskih zavodov iste vrste poseben zavod za svobodnjake.

Za izvrševanje kazni nad maloletniki (§ 28., sedmi odstavek, in § 30. k. z.) se izdajo z uredbo potrebni predpisi, namenjeni zlasti vzgajanju.

§ 5.

V sodnih zaporih se izvršujejo praviloma v celici kazni na prostosti do treh mesecev.

Kazni preko treh mesecev se izvršujejo praviloma prva dva meseca v celici, ostanek pa v skupnem zaporu z oddelitvijo po predpisu § 1., po možnosti pa tudi z osamitvijo ponoči in ob času, ko se ne vrši delo. Starejši maloletniki se oddeljujejo tako, da se onemogoči vsako občevaranje s polnoletnimi obsojenci.

Obsojenci, ki so iznova v povratku ali ki so postopali ali so drugače moralno pokvarjeni ter bi utegnili slabo vplivati na druge obsojence, ostanejo ves čas, dokler se kazen izvršuje, v celici.

II. Uprava kazenskih zavodov in sodnih zaporov.

§ 6.

Vrhovno upravo vseh kazenskih zavodov in sodnih zaporov kakor tudi razporejanje obsojencev po zavodih vrši minister pravde ter jih nadzira po svojih organih, ki jih pošilja občasno pregledovat zavode. Po potrebi sme pošiljati minister pregledovat tudi višje državne tožilce, ki mu podajajo o tem pismena poročila, sme pa jim poverjati tudi opravljanje izvestnih administrativno-nadzornih funkcij.

Vsaj vsako drugo leto se izvrši popoln pregled vsakega kazenskega zavoda in večjega osrednjega sodnega zaporu s pomočjo računskega strokovnjaka.

Zaradi pregledovanja, kako se izvršujejo zdravstvene odredbe in kako se vrši pouk v šoli, pošilja minister pravde strokovnjake.

Minister pravde izda za vsak kazenski zavod in sodni zapor hišni red, v katerem se razloži dnevni in delovni red in način ravnanja z obsojenci; izda pa tudi potrebne navedbe za voditev enotne statistike o izvrševanju kazni.

O vseh važnejših vprašanjih, ki se tičejo izvrševanja kazni, zasliši minister pravde posvetovalni odbor za kazenske zavode, ki ga ustanovi iz petih oseb, teoretičnih in praktičnih strokovnjakov.

§ 7.

Minister pravde izdela, ko je zaslišal posvetovalni odbor, osnovo za razporejanje obsojencev na poedine kazenske zavode. Pri tem je zlasti gledati na to, da se odda vsak obsojenec v zavod, ki daje po svoji ureditvi največ jamstva, da se doseže z izvršitvijo svrha kazni in da oddaja v ta zavod ne bo vplivala škodljivo na obsojenčovo zdravje.

Od določene osnove je dopustno odstopiti samo iz posebno tehtnih razlogov.

§ 8.

Izvrševanje kazni v kazenskih zavodih vodi upravnik kazenskega zavoda.

Izvrševanje kazni v sodnih zaporih vodi starejšina onega sodišča, pri katerem je sodni zapor, ali sodnik, ki ga on odredi za to. Za večje sodne za-

pore, zlasti za osrednje, sme postaviti minister pravde tudi posebne upravnike.

§ 9.

Upravniki, odnosno upravnice kazenskih zavodov in osrednjih sodnih zaporov morajo imeti sodniško kvalifikacijo. Pri večjih zavodih morajo imeti tako kvalifikacijo tudi njih namestniki.

Pri vsakem kazenskem zavodu in večjem osrednjem sodnem zaporu je postavljen posvetovalni odbor, v katerega spadajo poleg upravnika kot predsednika: upravnikov namestnik, zavodski zdravnik, učitelj, duhovniki, starejšina paznikov in ena zanesljiva oseba iz dotičnega kraja, ki jo postavi minister pravde in ki kaže zanimanje za zavod in za moralno poboljševanje obsojencev.

Mnenje posvetovalnega odbora zasliši upravnik v vseh važnejših vprašanjih o izvrševanju kazni kakor tudi o vprašanjih, glede katerih zahteva poročilo minister pravde.

O vsaki seji posvetovalnega odbora se sestavi zapisnik.

§ 10.

Dovolila za ogled kazenskih zavodov in sodnih zaporov daje minister pravde. Izjemoma sme dovoliti ogled tudi upravnik zavoda, odnosno starejšina sodnega zaporu, toda samo osebam, ki se kot znanstveniki in strokovnjaki zanimajo za vprašanje o izvrševanju kazni.

III. Pošiljanje obsojencev na prestajanje kazni.

§ 11.

Čim postane sodba izvršna, pozove starejšina sodišča prve stopnje, ki je izreklo sodbo, obsojenca, če ni v priporu ali preiskovalnem zaporu, naj pride na odrejen dan prestajati kazen na mesto, ki mu ga označi. Če mora prestati obsojena oseba kazen v kazenskem zavodu ali v osrednjem sodnem zaporu, obvesti starejšina sodišča upravnika zavoda ali zaporu o pozivu ter pošlje potrebne spise tako, da dosepejo k njima vsaj tri dni pred dnem, ko se mora začeti izvrševanje kazni.

Če obsojena oseba na poziv ne pride prestajati kazni ali če je sumna, da pobegne, odredi starejšina sodišča, da jo je privedi ali pripreti; če pa je pobegnila ali se skriva, se sme izdati tiralica po predpisih zakonika o sodnem kazenskem postopanju.

Če je obsojena oseba v preiskovalnem zaporu, a ji ni prestati kazni v zaporu sodišča, ki jo je obsodilo, se spremi zastražena v osrednji sodni zapor ali v kazenski zavod.

Izjemoma se smejo pošiljati zaradi prestajanja kazni v kazenske zavode tudi oni obsojenci, glede katerih se je vložil zoper sodbo priliz samo zbog odmere kazni.

§ 12.

Starejšina sodišča pošlje za vsakega obsojenca, ki naj se odda v osrednji zapor ali v kazenski zavod, tema overovljen prepis sodbe sodišča prve stopnje in višjega sodišča z razlogi in kazenski list z osebnimi podatki.

V kazenskem listu morajo biti ti-le podatki: obsojenčovo ime in njega priimek, njegov vzdevek, če ga ima, očetovo ime in njega priimek in dekliški priimek materin; leto in kraj obsojenčevega rojstva,

kraj njegovega domovinstva in življenja, katere vere je, ali je oženjen, koliko ima otrok, poklic, prejšnje kazni, zdravstveno, imovinsko stanje, vojaška obveznost, obsojenecv točni opis z eventualnimi znaki, ki olajšuje razpoznavo, datum in številka sodbe sodišča prve stopnje in višjega sodišča, kaznivo dejanje, zaradi katerega je obsojen, nagib za dejanje, kazen, na katero je obsojen, eventualno vložen priziv zoper odmerjeno kazen, dan, od katerega se mu šteje kazen, zlasti glede na računanje preiskovalnega zavora in na deloma prestano kazen pri sodišču, in naposled dan in ura, ko se kazen konča.

Če mora nastopiti obsojenec kazen neposredno v osrednjem sodnem zaporu ali v kazenskem zavodu, označi upravnik zavora ali zavoda v kazenskem listu dan in uro, ko se začne in konča kazen, ter sporoči to sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

§ 13.

Če mora prestat obsojenec več različnih kazni na prostosti, se izvrši praviloma najprej najtežja vrsta kazni.

IV. Prekinitev prestajanja kazni.

§ 14.

Že začeto prestajanje kazni se praviloma ne prekinja.

Izjemoma se sme dopustiti prekinitev izvrševanja kazni, ki ni večja od petih let, najdlje za štirinajst dni, če zahteva smrt obsojenčevega očeta, zakonskega druga ali otroka njegovo prisotnost pri rodbini in če ni povoda za sum, da bi pobegnil, odnosno če dá jamstvo na zahtevo oblasti, ki odloča o tem.

§ 15.

Pri kaznih, ki se izvršujejo v sodnih zaporih, odloči o prekinitvi izvrševanja kazni ono sodišče prve stopnje, ki je sodilo; če pa je sodilo okrožno sodišče, se mora predhodno zaslisi državni tožilec. Če se senatni predsednik in državni tožilec strinjata, da se prekinitev dopusti, ni treba rešitve sodišča. Zoper rešitev ni pravnega sredstva.

Pri kaznih, ki se prestajajo v kazenskih zavodih, odloči o prekinitvi izvrševanja kazni zavodski upravnik, ko je zaslusal posvetovalni odbor.

O vsaki prekinitvi izvrševanja kazni se predloži poročilo ministru pravde.

Čas prekinitve se ne šteje v kazen.

§ 16.

Čas, ki ga prebije obsojenec, ko je začel prestajati kazen, v katerikoli bolnici, se šteje v kazen.

Čas, ki ga prebije obsojenec na begu, se ne šteje v kazen.

Tiralico za obsojencem, ki je pobegnil iz zavora ali zavoda, sme izdati tudi starejšina zavora, odnosno zavoda, po predpisih zakonika o sodnem kazenskem postopanju.

Drugo poglavje.

Izvrševanje kazni v kazenskih zavodih.

I. Sprejemanje obsojencev v zapor.

§ 17.

Na podstavi spisov, navedenih v § 12., se sprejemajo v kazenski zavod zaradi izvrševanja kazni obsojenci, ki se spremijo v zavod ali ki se javijo sami za prestajanje kazni, ko se točno ugotovi njih istovetnost.

Obsojenec sprejema upravnik kazenskega zavoda ali njegov namestnik. Ob sprejemu se opozori obsojenec na predpise hišnega reda, ki se jim mora pokoravati, in na posledice nepokorščine kakor tudi na vse pravice in dolžnosti; obvesti pa se tudi o tem, kako se mu šteje trajanje kazni.

Če dospe obsojenec v zavod pred nočjo, ga je nastaniti, ko se preišče, predhodno v celico ali v drugo sobo za sprejemanje, drugi dan zjutraj pa ga je prijaviti zavodskemu upravniku zaradi sprejema.

Vsak sprejeti obsojenec se vpiše v glavno (matično) knjigo obsojencev, v katero se vpišejo vsi podatki o obsojencu po kazenskem listu (§ 12.). Po tej glavni (matični) knjigi dobi vsak obsojenec svojo številko, pod katero se sestavi tudi njegov osebni spis, na katerega se prilepi še njegova fotografija. V ta spis se postavi vse, kar se tiče obsojenca, zlasti pa ono, kar je važno, da ga je moči razpoznati (§ 18., prvi odstavek). Vanj se zapisujejo tudi vse izpremembe pri obsojencu v času, ko traja kazen, prav tako disciplinske kazni.

§ 18.

Čim se obsojenec sprejme, je treba preiskati njega in njegove stvari.

Potem ga je treba ostriči in obriti, okopati in preobleči v državno obleko, če jo mora nositi, ter izmeriti njegovo težo in višino. Nato ga je treba fotografirati, zdravniški pregledati, po možnosti pa se morajo pribaviti tudi drugi podatki, da ga je moči razpoznati (z daktiloskopijo) itd.).

Obsojenčeva obleka po razkužitvi kakor tudi druge njegove stvari, zlasti denar in dragocenosti, ki mu niso potrebne ali ki bi jih utegnil zlorabiti, se odvzamejo in ko se to zapiše in oceni, se hrani, dokler se ne konča prestajanje kazni.

Obsojenke preiskujejo in jih nadzirajo pri kopeli ženske, ki so v zavodih za ženske postavljene za paznice.

§ 19.

Bolni obsojenci se pošljejo takoj k zavodskemu zdravniku in z njimi je ravnati nadalje po zdravnikovem mnenju.

Z obsojenko, ki ima pri prsih dete, katero se še ne more odstaviti, a nima svojca, ki bi mu ga mogla zaupati, se sprejme tudi dete in ostane v zavodu, dokler ne poskrbi za njega redno oskrbo občina ali drugo oblastvo, ki mu je dolžnost, skrbeti za otroke, ali humanitarno društvo.

II. Stopnje izvrševanja kazni.

1. Celica.

§ 20.

Oseba, obsojena na robijo, prestaja prve tri mesece od sprejema v zavod kazen praviloma ob primernem delu zdržema v celici, kolikor ne bi zahtevalo njeno telesno in duševno stanje po mnenju zavodskega zdravnika, da mora biti skupaj z drugimi obsojenci.

Pri osebah, obsojenih na kazen milejše vrste ali na manjše od enega leta robije (§ 3.), sme biti osamitev tudi krajša od treh mesecev.

Po odločbi zavodskega upravnika se sme pustiti obsojenec v celici tudi dlje, toda zdržema ne dlje od enega leta, razen če je po svojem vedenju nevaren za varnost ali moralo drugih obsojencev ali za red in disciplino v zavodu. Toda za neprestano osamljeno prestajanje kazni, daljše od enega leta, mora zahtevati upravnik odobritev ministra pravde. Nikoli ne sme trajati osamitev dlje nego tri leta. To velja tudi, če se kazen poostri po § 69., tretjem odstavku, kazenskega zakonika.

Na prošnjo obsojenca samega sme trajati osamitev tudi dlje.

§ 21.

Med osamitvijo v celici mora biti obsojenec odlojen od drugih tako na izprehodu kakor tudi pri službi božji in v šoli.

Obsojenca v celici morajo vsaj dvakrat na teden posetiti zavodski upravnik in njegov namestnik, zavodski zdravnik, učitelj, duhovnik njegove vere in starejšina paznikov; vsi vpisujejo svoje opazbe v posebne knjige, ki se prirede za to.

2. Skupni zapor.

§ 22.

Ko je obsojenec zdržema prebil čas, odrejen, da ga prebije v celici, nastane druga stopnja prestajanja kazni.

Osebe, obsojene na robijo ali na zatočenje, prestajajo kazen na tej stopnji skupaj z drugimi obsojenci pod strogim nadzorom in ob skupnem delu; ponoči in med odmorom pa se po možnosti oddeljujejo v celice, če ne zahteva telesno in duševno stanje, da morajo biti skupaj. Toda za tako skupno bivanje ponoči in med odmorom kakor tudi za one, ki se morajo vobče oprostiti celice (§ 20.), se uredi manjše sobe za pet do deset oseb, pri čemer je treba paziti na razliko v individualnosti obsojencev.

Občevanje med obsojenci v skupnem zaporu se dopušča samo toliko, kolikor to zahteva skupno delo in kolikor ga sicer dopušča hišni red.

Osebe, obsojene na strogi zapor ali zapor, se smejo puščati ob času, ko ne delajo, in ponoči v manjšem številu po individualnosti skupaj; tudi občevanje med njimi se sme olajšati.

§ 23.

Obsojenci v skupnem zaporu, ki so sposobni za poljsko delo, se smejo uporabljati pod stražo in nadzorom za delo zunaj zavoda, če so zanesljivi, da ne pobegnejo, in tudi ne delajo nereda. Če ostanejo

zunaj zavoda ponoči, se smejo nastaniti ob potrebnih varnostnih odredbah tudi v barake.

3. Oddelek za svobodnjake.

§ 24.

V oddelek za svobodnjake se smejo nastaniti:

1.) po prestanih dveh petinah kazni: obsojenci, ki so prvič v kazenskem zavodu ter niso bili prej kaznovani zaradi zločinstva;

2.) po prestani polovici kazni: obsojenci, ki so drugič v zavodu;

3.) po prestanih dvanajstih letih kazni: osebe, obsojene na kazen dosmrtno robije, če so prvič v zavodu, po prestanih štirinajstih letih pa, če so drugič v zavodu ali če so bile obsojene na smrtno kazen, pa jim je bila s kraljevo milostjo odpuščena in izpremenjena v dosmrtno robijo.

Obsojenci, ki so vobče prvič obsojeni na kazen strogega zavora ali zavora do dveh let, odnosno na kazen robije ali zatočenja do vštete enega leta, se smejo premestiti po izteku predpisanega časa kazni neposredno iz celice v oddelek za svobodnjake, če se uverijo uradniki, ko jih posečajo v celici, da niso pokvarjeni in da zaslužijo posebno pozornost vprav zato, da bi se moralno očuvali.

Tudi v oddelku za svobodnjake morajo biti obsojenci pod nadzorom; vendar pa se smejo ob prostejšem medsebojnem občevanju prosteje gibati tudi brez paznika.

V glavnem se bavijo z ratarstvom, živinorejo in drugimi granami kmetijstva ali izjemoma, kolikor je mogoče, tudi z onimi obrti, ki so kmetovalcu nujno potrebni, in po razmerah tudi z drugim delom.

§ 25.

V oddelek za svobodnjake se smejo nastaniti ob pogojih, navedenih v § 24., samo taki obsojenci, ki dajo po prejšnjem življenju, po vedenju in delu v celici in v skupnem zaporu jamstvo, da ne bodo zlorabljali večje prostosti in da ne bodo pobegnili.

Nastanjanje obsojencev v oddelek za svobodnjake odreja zavodski upravnik, ko je zaslusal svoj posvetovalni odbor.

§ 26.

V oddelku za svobodnjake se ne izvršujejo posvetovalne kazni, če so odredene v sodbi; tudi ni uporabljati disciplinskih kazni (§ 53.). Če svobodnjaki neznatno motijo red, jih je opomeniti in po potrebi opozoriti na to, da utegnejo biti za kazen poslani nazaj v zavod in disciplinski kaznovani.

Kdor tega ne sluša, se pošlje po odredbi zavodskega upravnika nazaj v zavod ter se, kakršna je pač teža motenja reda, še primerno disciplinski kaznuje.

Svobodnjak, poslan nazaj v zavod, se sme v posebno vpoštevni primerih izjemoma še enkrat poslati nazaj v oddelek za svobodnjake, če to zasluži z vzornim delom in vedenjem.

4. Pogojni odpust.

§ 27.

Pogojno se smejo odpustiti praviloma obsojenci iz oddelka (zavoda) za svobodnjake, če je moči po praviči misliti, da se bodo v prostosti dobro vedli, in če so po svojih močeh in sredstvih povrnili škodo, ki so jo prizadeli s kaznivim dejanjem, in sicer:

1.) po prestani polovici kazni: oni, ki so prvič v kazenskem zavodu, če niso bili prej kaznovani zaradi zločinstva;

2.) po prestanih dveh tretjinah kazni: oni, ki so drugič v kazenskem zavodu;

3.) po prestanih petnajstih letih kazni: oni, ki so obsojeni na kazen dosmrtno robije, če so prvič v kazenskem zavodu; po prestanih osemnajstih letih kazni: oni, ki so obsojeni na kazen dosmrtno robije ter so drugič v kazenskem zavodu; po prestanih dvajsetih letih kazni: oni, ki jim je izrečena namesto smrtne kazni, odpuščene s kraljevo milostjo, kazen na svobodi.

V posebno vpoštevni primerih se smejo ob teh pogojih poedini obsojenci, ki so ostali na svojo prošnjo v celici, izjemoma pa tudi obsojenci, ki so ostali v skupnem zaporu, pogojno odpustiti neposredno iz celice ali iz skupnega zavora.

Pogojno se ne smejo odpustiti obsojenci, ki so obsojeni na kazen na prostosti, krajšo od enega leta.

Pogojni odpust traja, dokler se ne dovrši preostali čas kazni. Pri kazni dosmrtno robije traja pogojni odpust sedem let, če pa se je izrekla ta kazen namesto odpuščene smrtne kazni, deset let.

§ 28.

Predloge za pogojni odpust podajajo upravniki kazenskih zavodov, ko so zaslišali zavodski posvetovalni odbor, ministru pravde, ki odloča o njih na predlog komisije, sestavljene iz načelnika oddelka za kazenske zavode kot poročevalca, vsaj enega člana posvetovalnega odbora za kazenske zavode pri ministrstvu pravde in enega višjega uradnika ministrstva pravde s sodniško kvalifikacijo.

Ti predlogi se podajajo ministru pravde na koncu vsakega trimesečja z enim aktom.

Ko se dovoli pogojni odpust, se obsojencu vselej odredi kraj življenja, iz katerega se sme preseliti, če to zahteva njegov obstanek, v drug kraj kraljevine, kolikor mu ni bilo prepovedano ob odločitvi o pogojnem odpustu, živeti v tem kraju. Vsako tako izprembo kraja pa mora prijaviti oblastvu javne varnosti v kraju svojega poslednjega življenja. Obsojencu, ki je vdan pijančevanju in je, kadar pije, nagnjen na izgrede, ter je tudi storil kaznivo dejanje v pijanosti, se odredi, ko se mu dá pogojni odpust, da ne sme v času, dokler traja pogojni odpust, zahajati v kčme in da se tudi ne sme pijan prikazati v javnosti.

Obsojenec, ki ni dovršil enaindvajsetega leta starosti, se sme postaviti po potrebi pod zaščitni nadzor (§ 56. k. z.) skrbstvenega oblastva ali društva za zaščito maloletnikov. Te odredita v obsojenčevem stanovišču zanesljive osebe, ki skrbijo za njegovo redno življenje in zaposlovanje v času pogojnega odpusta.

§ 29.

O pogojnem odpustu je odločati nujno in prvenstveno. Evidenco o pogojno odpuščenih obsojencih vodi vsak zavod za svoje obsojence, o vseh obsojencih pa ministrstvo pravde s pomočjo društva za skrb o odpuščenih obsojencih ali s pomočjo društva za zaščito maloletnikov, kjer pa teh ni, s pomočjo upravnih oblastev.

§ 30.

Pogojni odpust se sme razveljaviti in obsojenec poslati nazaj v isti ali v drug kazenski zavod, da prestaja ostanek kazni v celici ali v skupnem zaporu, če se obsodi v času, za katerega je bil pogojno odpuščen, zaradi novega kaznivega dejanja, ~~zbog katerega bi se omajala vera v njegovo nadaljnje pošteno življenje, ali če prekrši kakšnega izmed pogojev, ob katerih je bil odpuščen.~~

Čas, ki je minil od dne, ko je bil obsojenec pogojno odpuščen, do dne, ko je bil ~~zbog razveljavitve pogojnega odpusta priprt, se ne šteje v kazni.~~

§ 31.

Če se pogojno odpuščeni obsojenec iz zakonitih razlogov pripre, mora to vsako oblastvo nemudoma sporočiti ministru pravde.

Če se pogojni odpust v takem primeru razveljavi, ga je smatrati za razveljavljenega z onim dnem, ko je bil obsojenec priprt.

§ 32.

Če prebije pogojno odpuščeni obsojenec do konca časa, za katerega je bil pogojno odpuščen, in ni dal povoda za razveljavitve z vedenjem ali dejanjem, ~~zbog katerega bi se izgubila vera v njegovo nadaljnje pošteno življenje, se smatra kazni za popolnoma prestano. Razveljavitve je dopustna še v dveh mesecih od dne, ko je čas pogojnega odpusta iztekel, če je storil pogojno odpuščeni obsojenec v času pogojnega odpusta dejanje, zaradi katerega je dvomiti o njegovem nadaljnjem poštenem življenju.~~

Če se pokrene, preden izteče čas pogojnega odpusta, zoper pogojno odpuščenega obsojenca kazensko postopanje zbog kaznivega dejanja, ki zbuja dvom o njegovem prihodnjem poštenem življenju, se sme razveljaviti pogojni odpust še v šestih tednih po popolnoma končanem kazenskem postopanju.

§ 33.

O razveljavitvi pogojnega odpusta po §§ 30. do 32. odloča minister pravde na predlog komisije, omenjene v § 28., prvem odstavku.

III. Ravnanje z obsojenci.

1. Občna pravila.

§ 34.

Za vsak kazenski zavod se izda hišni red, v katerem se razlože: dnevni in delovni red za obsojence, njih pravice in dolžnosti in način, po katerem je ravnati z njimi.

Na vsaki stopnji izvrševanja kazni je skrbeti za to, da se obsojenci privadijo delu in redu, da se moralno in duševno dvignejo in da se jim ohranita zdravje in delovna moč. Zato je treba ravnati z obsojenci strogo, toda pravično in človečno, pri tem pa vpoštovati poleg dela in pobude zlasti še obsojenčovo individualnost, njega prejšnje življenje, mladost, starejša leta, telesni in duševni razvoj in vrsto kazni. Nanje se uporabljajo samo one poostritve ali omilitve kazni, ki so dopuščene ali odrejene z veljavnimi predpisi ali s sodno sodbo.

Pri starejših maloletnikih je obračati posebno pozornost na vzgajanje in izoblikovanje duha in telesa.

S povratniki je vedno ravnati strože, z onimi, ki so obsojeni na milejšo vrsto kazni, pa je ravnati mileje tako ob vzdrževanju discipline, izboru dela in odrejanju nagrade za delo kakor tudi ob dopuščanju posetov, pismenega občevanja, štiva in dajanju drugih priboljškov.

2. Ustno in pismeno občevanje obsojencev.

§ 35.

Obsojencem je tudi treba poslužiti s svetom, če ga zahtevajo, ako ni treba za ta svet posebnega strokovnjaka. Zato se jim po možnosti olajšuje ustno in pismeno občevanje v njih pravnih in drugih poslih, zlasti pa v onih, ki se tičejo njih prihodnjega življenja v prostosti.

Obsojencem se dajo zlasti pravni sveti in pomoč pri uporabljanju pravnih sredstev, s katerimi hočejo dokazati svojo nedolžnost ali omiliti svojo usodo. Spisa, ki bi ga želeli poslati sodišču ali državnemu tožilecu, ni ustaviti; spisi drugim oblastvom pa se ustavijo samo, če je njih vsebina žaljiva ali ima znake kaznivega dejanja.

Rodbinske posete pri obsojencu v zavodu in njegovo dopisovanje z rodbino in drugimi osebami je odrediti v hišnem redu po vrsti kazni.

Pisma, ki jih obsojenci pošiljajo ali prejemajo, se pregledajo; če so nedopustna, se zadrže, obsojencu pa se priobči, da so se zadržala in zakaj so se zadržala. Del pisma, ki ni nedopusten, se obsojencu vselej priobči.

3. Delo.

§ 36.

Zavodska uprava skrbi zlasti za delo obsojencev in za nadzor nad njih delom. Vsak obsojenec mora delati, izvzemši onega, o katerem spozna zdravnik, da ni sposoben za delo.

Delo se more vršiti v zavodu ali zunaj zavoda. Toda pri delu zunaj zavoda se morajo obsojenci oddeliti od prostih delavcev, pa tudi med seboj po posebnih oddelkih v zavodu.

Vse hišne posle v zavodu opravljajo obsojenci. Sicer pa se zaposlujejo obsojenci v onih granah dela, ki so uvedene v zavodu, pri čemer se vpoštevajo po možnosti obsojenčev poklic v prostosti, njega sposobnost, zdravje in prihodnje življenje v prostosti.

Starejšim maloletnikom je dati priliko, da se izuče koristnega obrta ali tehnične spretnosti ali da se po možnosti izpopolnijo v poslu, ki so ga opravljali prej.

Da ne provzroča delo obsojencev občutne konkurence prostim delavcem in obrtnikom, se porazdeljuje delovna moč obsojencev po možnosti na čim več različnih industrijskih in kmetijskih poslov. Na prvo mesto prihajajo državna občekoristna dela, izdelovanje stvari, potrebnih za državne zavode in urade kakor tudi za državne uslužbence.

V najemu smejo delati obsojenci zasebnikom po upravnikovih odredbi samo izjemoma, in sicer kadar ni dela v zavodu, a je dokazano, da zunaj zavoda nedostaja delavcev.

§ 37.

Vse, kar obsojenec zasluži, pripada državi.

Obsojenec nima pravice do nagrade za delo; vendar pa se mu dovoli za njegovo delo nagrada v denarju po vrsti in kakovosti posla.

Nagrada se ne dovoljuje povratnikom v prvih šestih mesecih, ostalim obsojencem pa ne v prvih treh mesecih. Začetna nagrada je manjša, zvišuje pa se postopno po obsojenčevi pridnosti in po vrednosti dela.

Nagrada, dovoljena obsojencu od njegovega služka, se ne sme zaseči in tudi se ne sme iz nje kaj plačati, razen za poravnavo škode, ki se je prizadela hote ali iz velike malomarnosti državnih lastnin, ali za poravnavo stroškov, ki jih je bilo treba, da je bil obsojenec prijet in poslan nazaj v zavod, če je pobegnil.

S kolikim delom nagrade sme razpolagati obsojenec, dokler traja kazni, da podpira bližje siromašne sorodnike, da povrne škodo oškodovancu, da si izboljša hrano ali da kaj potroši za druge koristne stvari, odreja hišni red. Nepotrošeni del nagrade ostane obsojencu za prve dni življenja v prostosti.

§ 38.

V hišnem redu se predpiše delovni čas, ki je za obsojence obvezen.

Ob nedeljah in praznikih so obsojenci oproščeni dela, in sicer vsak na svoj praznik, izvzemši hišne in druge nujne in potrebne posle, ki se ne morejo ne prekiniti ne odložiti.

Praznike odredi po verah za poedine krajine minister pravde.

4. Hrana, obleka in postelja.

§ 39.

V hrani morajo biti take in tolike sestavine, kakršne in kolikršne so po uspehih znanosti in izkustva potrebne, da se vzdržujeta zdravje in delovna moč srednjega delavca. Kruh sme biti iz sorazmerno zmešane pšenične, ržene in koruzne moke, po običajih kraja, kjer je zavod.

Poleg hrane za zdrave obsojence se pripravlja po zdravnikovi odredbi za bolne bolniška hrana; bolehnim, slabotnim kakor tudi onim, ki več ne prenašajo hrane za zdrave, pa se sme dovoliti srednja hrana, manjša po meri, toda krepkejša.

Minister pravde izda za te zavode in za vse troje hrane enotne jedilnike, pri čemer vpoštevajo zlasti potrebno izprembo hrane, ter odredi sestavine in mero materiala za poedine jedi na dan in glavo; po teh jedilnikih se glede na krajevne razmere pripravlja hrana v zavodu.

Hrano morata vsak dan pregledati in pokusiti zavodski upravnik ali njegov namestnik in zdravnik ter vpisati svoj izvid glede hrane v posebno knjigo, ki se priredi za to. O izdatnosti hrane se vodi evidenca tudi s tem, da se obsojenci občasno tehtajo.

§ 40.

Hišni red sme dovoliti obsojencem, ki se dobro vedejo, najzgodneje čez tri mesece po prihodu v zavod izboljšavo hrane v breme njim dovoljene nagrade (§ 37.). Ta izboljšava hrane se omeji povratnikom na čim manjšo mero, razširi pa se obsojencem, ki so obsojeni na milejšo vrsto kazni, kakor tudi svobodnjakom.

§ 41.

Obleko in posteljo je odrediti po klimatskih razmerah, pri čemer je treba posebno paziti na čistoto in zdravje. Obsojenci se preoblečejo vsak teden v čisto perilo; rjuhe in posteljne blazine se zamenjajo vsaj vsak mesec. Zaradi čistote je obsojence stalno na kratko striči in brado jim je briti, kolikor ne bi zahtevali zdravstveni razlogi drugače.

Obleka je po vrsti kazni različna po barvi, za starejše maloletnike pa tudi po barvi in po kroju.

Obsojencem, ki se premeste v drug zavod ali se na poziv spremijo k sodišču ali k drugemu oblastvu, se sme dovoliti, da nosijo, dokler bivajo zunaj zavoda, lastno obleko.

5. Skrb za zdravje. Primeri boleznin in smrti.

§ 42.

Dolžnost vseh zavodskih uslužbencev je, skrbeti za največjo čistoto v zavodu in za izvrševanje občnih zdravstvenih odredb.

Delo, nevarno za zdravje, se ne sme dopustiti.

§ 43.

Obsojenci, ki niso zaposleni pod milim nebom, se morajo gibati ali baviti izven delovnega časa vsaj eno uro na dan na čistem zraku.

§ 44.

Uživati alkoholne pijače, kaditi, žvečiti in njuhati tobak v zavodu je prepovedano, razen če bi odredil to zdravnik iz zdravstvenih razlogov.

Izjemoma se sme dovoliti kajenje ob njih stroških svobodnjakom, toda ostalim obsojencem samo takrat, kadar opravljajo težka dela zunaj zavoda.

§ 45.

Čim obsojenec oboli, se pozove zavodski zdravnik, ki odredi, ali naj se odda bolnik v zavodsko bolnico ali pa naj se zdravi tam, kjer prestaja kazni.

Na zdravnikov predlog se sme poklicati tudi drug zdravnik, po potrebi specialist; na obsojenčeva zahteva pa se sme poklicati ob njegovih stroških še drug zdravnik.

§ 46.

V zavodsko bolnico se pošiljajo samo taki obsojenci, ki jim je res treba bolniške strelbe.

Če oboli obsojenec duševno ali če je bolezen taka, da se ne more zdraviti v zavodu, odredi zdravnik, kam ga je najbolje poslati, ali pa predlaga, naj se pogojno odpusti ali pomilosti.

Če bolnik umre ali če je bolezen nevarna za življenje, se takoj obvesti bližnja znana rodbina; če pa bolnik zahteva, se obveste tudi druge osebe. O smrti se obvesti tudi oblastvo, ki je pristojno za dedinsko razpravo.

Če se obsojenec sam usmrti, izvrši ogled zdravnik najbližjega upravnega oblastva ter sestavi o tem zapisnik, ki se priloži obsojenčevemu osebnemu spisu.

V smrtnem listu se ne sme označiti kazenski zavod za kraj smrti.

§ 47.

Trupla obsojencev, umrlih v zavodu, se smejo oddati v znanstveno uporabo javnim zavodom ob stroških teh zavodov, če ne zahteva trupla bližnja rodbina v štiri in dvajsetih urah, odkar je bila obveščena, zaradi pokopa ob svojih stroških.

Trupla, ki se ne oddajo znanstvenim zavodom, sme secirati tudi zavodski zdravnik.

§ 48.

Če se je sprejela v izvrševanje kazni obsojenka, ki je noseča, in ne bi zahtevali posebni razlogi, da mora ostati v zavodu, se sme poslati pred porodom v porodilnico, ako je ne bi bilo primerneje pogojno odpustiti ali pomilostiti.

V izpisku iz krstne matice se ne sme označiti kazenski zavod za rojstni kraj.

6. Izobražanje in služba božja.

§ 49.

V zavodih ali oddelkih za starejše maloletnike je ustanoviti šolo za poučevanje v elementarnih naukih in v verouku.

Za odrasle nepismene obsojence je ustanoviti tečaje za nepismene obsojence.

V vsakem zavodu je ustanoviti knjižnico z deli religiozne, poučne in zabavne vsebine, iz katere dobivajo obsojenci po svoji izobrazbi knjige za čitanje med odmorom.

§ 50.

Za obsojence priznanih ver opravljajo, če jih je v zavodu večje število, redno službo božjo zavodski duhovniki. Za ostale obsojence je omogočiti občasen prihod njih duhovnikov, da opravljajo službo božjo.

Obsojencev ni dopustno siliti k spovedi, najsi se jim mora dajati prilika za to.

IV. Disciplina, disciplinske kazni in varnostne odredbe.

1. Disciplina in disciplinske kazni.

§ 51.

Obsojenci se morajo varovati, da ne prekršijo ne samo splošnih zakonitih predpisov, predpisov hišnega reda ali drugih odredb, ampak tudi ne zahtev morale in dostojnosti. Pokoravati se morajo nalogom zavodskih uradnikov in paznikov ter odgovarjati po resnici na vsa službena vprašanja. Za vsako prekršitev se kaznujejo disciplinski, ne glede na to, ali se pokličejo tudi kazenski na odgovor.

Tudi zaradi dejanj, ki imajo znak prestopka in ki jih stori obsojenec v času, ko prestaja kazni v zavodu, se kaznuje, dokler je v zavodu, samo disciplinski, če ni predpisana z zakonom za ta prestopki kazni na prostosti, daljša od enega leta.

Če stori obsojenec zločin ali težji prestopki v zavodu, ga je naznaniti pristojnemu oblastvu.

§ 52.

Obsojence, ki se odlikujejo z vzornim vedenjem in delom, sme zavodski upravnik javno pohvaliti, denarno nagraditi ali odrediti na tako delo, za katero se zahteva posebno zaupanje.

§ 53.

Disciplinske kazni so te-le

- 1.) ukor;
- 2.) težje delo;

3.) odtegnitev poedinah ali vseh priboljškov in olajšav, prav tako odtegnitev nagrade za nekaj časa ali trajno;

4.) trdo ležišče do osmih dni;

5.) omejitev hrane v poedinah ali vseh jedilnih obrokih, in sicer samo vsakega drugega dne v času štirinajstih dni; toda kruh in voda se ne smeta odtegniti;

6.) zapor v celici do šestih tednov, ki je združen z odtegnitvijo vseh priboljškov in olajšav;

7.) vklep do štirih tednov, in sicer ali samo roke, z lisicami, ali samo noge, z okovi, ali z enim in drugim, toda tako, da se obsojencu ne preprečuje gibanje.

Vklepati starejših maloletnikov in žensk ni dopustno; ženska, ki je noseča ali ki doji, pa se ne sme kaznovati ne s trdim ležiščem ne z omejitvijo hrane.

§ 54.

Kazni po § 53., št. 1.) do 5.), se smejo izreči ali posamič ali nekatere izmed njih ali vse obenem.

Zapor (§ 53., št. 6.) se sme še poostriti s trdim ležiščem (št. 4.), z omejitvijo hrane (št. 5.) ali z zatemnitvijo celice za daljši ali krajši čas zapore. Nobena teh poostritev kazni se ne sme uporabiti pri ženski, ki je noseča ali ki doji; pri starejših maloletnikih ni dopustna zatemnitev celice. V času, ko obsojenec prestaja zapor, mu je tudi prepovedano, hoditi k službi božji in v šolo.

Če obsojenec na koncu kazni težko prekrši disciplino, se sme podaljšati odrejeni zapor tudi po končani kazni, toda ne dlje nego za osem dni.

§ 55.

Disciplinske kazni izreka upravnik zavoda, v katerem je bil disciplinski prestopki storjen, ko zasliši obsojenca in izvrši potrebno preiskavo, ter jih takoj izvršuje. Izvršitev kazni se sme odložiti, če se obsojenec v odrejenem času dobro vede, kazni pa se sme naknadno tudi ali omiliti ali odpustiti.

Disciplinsko kazni sme izreči tudi organ vrhovnega oblastva, odposlan na pregled zavoda, zaradi dejanja, ki ga stori obsojenec v pričo njega.

O kaznih po § 53., št. 4.) do 7.), se obvesti takoj zavodski zdravnik, ki je upravičen, podati v štiri in dvajsetih urah z zdravstvenega stališča ugovora zoper izvršitev kazni. O ugovorih odloči upravnik po svoji izprevidnosti.

Če se obsojenec premesti v drug kazenski zavod, preden je disciplinska kazni izvršena, se izvrši ta kazni v zavodu, v katerega je premeščen.

§ 56.

Predpisi §§ 53., 54. in 55., tretjega in četrtega odstavka, se uporabljajo tudi na primere, omenjene v § 69. kazenskega zakonika.

2. Varnostne odredbe.

§ 57.

Zavodski upravnik mora ukreniti vsak čas vse varnostne odredbe za vzdrževanje discipline, reda in varnosti v zavodu, posebe pa odreja preiskavo vseh obsojencev in vseh prostorov.

Če ne pomagajo milejša sredstva, sme odrediti zavodski upravnik, da je tudi vkljeni v celici do treh mesecev one obsojenec, ki poskušajo pobegniti ali napasti uslužbenca ali koga drugega ali poskušajo zavesti druge obsojence, da bi to storili, ali jih ščuvajo na nasilja. Kjer je kaj celic z železnimi rešetkami, se uporabijo te; v izrednih primerih pa se uporabi zoper obsojence, ki jih ni mogoče obladati drugače, prisilni jopič samo, kolikor je to potrebno, da se ukroti ali stre trenutni nasilni odpor, toda ne dlje nego za šest ur.

V težjih primerih, ko se moti red in varnost, odredi upravnik, da je uporabiti tudi orožje in da je poklicati na pomoč orožništvo ali vojsko.

3. Evidenca disciplinskih in drugih odredb in pritožbe obsojencev.

§ 58.

Vsaka disciplinska kazni se vpiše v knjigo o disciplinskih kaznih, ki jo vodi starejšina paznikov, in v obsojenčev osebni spis z označbo dejanja kakor tudi dne, ko se začne in konča kazni, odnosno pogojnega odloga, oprostitev ali omilitve disciplinske kazni. V osebni spisu se morajo zabeležiti tudi odredbe, ukrenjene po § 57.

Obsojencem je dopuščeno, podati vsako pritožbo neposredno poverjeniku ministra pravde, ki se odpošlje na pregled kazenskega zavoda. Če se je zgodilo ono, zaradi česar se obsojenec pritožuje, več kakor osem dni prej, kot je prišel poverjenik, in se

obsojenec zoper to ni pritožil pri zavodskem upravniku, se njegova pritožba ne sprejme, izvzemši pritožbo zoper samega upravnika.

V. Odpuščanje obsojencev iz kazenskega zavoda.

§ 59.

Obsojenec se praviloma (§§ 54., 60. in 61.) ne sme pridržati v zavodu preko ure, ko mu izteče kazni. Kdaj se konča kazni, na to je strogo paziti.

Na dan, preden se konča kazni, je nastaniti obsojenca po možnosti v celico, da se pripravi za odhod in da se mu onemogoči stik z drugimi obsojenci zaradi tihotapstva. Tukaj se mu izroči njegova lastna civilna obleka, da jo uredi, če ni storil tega že prej, in se izvrši z njim račun o nagradi za delo ter se mu izroče na priznanico tik pred odhodom ostanek nagrade in njegove stvari, ki so mu bile odvzete.

Proti koncu kazni se sme dovoliti obsojencu, da si dá rasti lase in brado, kakor jih je imel prej v prostosti. Ob odpustu se obleče obsojenec po običaju in letnem času in dá se mu brezplačna vožnja domov po železnici ali z ladjo kakor tudi potrebna hrana, kolikor sam ne bi imel sredstev, da jo nabavi.

§ 60.

Na poslednji dan kazni se smejo odpustiti obsojenci zbog prometnih razmer in zvez tudi, preden izteče ura, ko je kazni končana.

Če se konča kazni med osemnajsto in sedmo uro, se sme odpustiti obsojenec že ob osemnajsti uri, toda na prošnjo sme tudi ostati, da prenoči v zavodu. Če izteče kazni med dvanajsto in osemnajsto uro, se sme izvršiti odpust še pred poldnem.

§ 61.

Obsojenca pregleda pred odpustom zavodski zdravnik; njega zdravstveno stanje in teža se vpišeta v osebni spis.

Če leži obsojenec, ko ga je treba odpustiti iz zavoda, bolan, se sme pustiti na prošnjo v zavodski bolnici, dokler ne ugotovi zdravnik, da ga je moči odpustiti brez nevarnosti za življenje.

Če je bolezen nevarna in nalezljiva ali če je take vrste, da bi utegnilo povzročiti potovanje obsojenca smrt, a se obsojenec ne more lahko in brez nevarnosti oddati v bolnico zunaj zavoda, se pridrži tudi zoper voljo v zavodski bolnici, kolikor je nujno treba.

§ 62.

Obsojence odpušča zavodski upravnik. Pouči jih in opomni, naj se varujejo povratka v zlo. Obsojenec, ki se odpuste pogojno, opozori na pogoje, ob katerih se odpuščajo (§§ 27. do 32.), češ, naj se jih strogo drže, ker bi se sicer poslali nazaj v zavod, da prestanejo ostanek kazni. One, ki so pomiloščeni, pouči, naj pokažejo, da so milosti vredni.

Obsojencem, ki se odpuste pogojno, izroči upravnik objavo o njih pogojnem odpustu, ostalim pa dá na zahtevo potrdilo, da so kazni prestali.

Če je obsojenec obsojen, da ga je po prestani kazni izgnati iz države ali oddati v poseben zavod za delo, zdravljenje ali čuvanje ali da ga je po prestani kazni še nadalje pridržati v drugem zavodu (§ 51. k. z.), odnosno če se je bati zbog obsojenčevega prejšnjega življenja ali vedenja v zavodu, da stori na poti domov kaznivo dejanje, odredi upravnik o pravem času, naj prevzame obsojenca najbližje policijsko oblastvo, da se izvrši odredba, določena za spremstvo do hiše.

VI. Zavarovanje obsojencev zoper nezgode in skrb za odpuščene obsojence.

§ 63.

Če zadene obsojenca-delavca pri delu nezgoda, je povrniti škodo, ki je nastala zbog smrti ali onesposobitve za delo, povzročene z nezgodo. Minister pravde izda uredbo o zavarovanju obsojencev-delavcev zoper nezgode ter ustanovi v to svrhu poseben fond, ki ga vodi sam in v katerega se plačuje za poedinega obsojenca-delavca na mesec izvesten odstotek zaslužka po vrsti dela in po tem, ali je bila pri delu možnost nezgode večja ali manjša.

§ 64.

Za podpiranje siromašnih obsojencev, ki niso mogli v kazenskem zavodu ničesar zaslužiti, a so po svojem vedenju vredni pomoči, je ustanoviti v kazenskih zavodih podporne blagajne, iz katerih se daje takim obsojencem ob odpustitvi denarna podpora, da se jim zavaruje življenje v prvih dneh v prostosti.

Blagajni se oddajajo:

- 1.) mesečne nagrade onih obsojencev, ki se jim v prvem času kazni ne dovoljuje nagrada (§ 37.), kakor tudi onih obsojencev, ki so disciplinski obsojeni na izgubo nagrade (§ 53.);
- 2.) poluletne obresti obsojenskih nagrad, ki se nalagajo skupno na obresti;
- 3.) polovica čistega dobička od prodaje priboljškov v hrani (§ 40.), če se vrši v režiji zavoda;
- 4.) zaplenjeni denar, ki so ga skrivaj prinesli v zavod obsojenci, njih rodbina ali kdo drugi, če ni ostal ta denar od kaznivega dejanja in če nima pravice do njega druga oseba;
- 5.) prispevek iz državnega proračuna;
- 6.) darila dobrotnikov.

Podpore odreja zavodski upravnik. Zabeleži se v osebni spis in v knjigo, ki se vodi o tem kot knjiga blagajne.

§ 65.

Če si ne bi mogel obsojenec, ki je sposoben za delo, toda nima sredstev za vzdrževanje v svoji hiši ali v hiši svoje rodbine, niti s posredovanjem rodbine zagotoviti dela, poskrbi zavodski upravnik o pravem času, sam ali s pomočjo društva za preskrbovanje odpuščenih obsojencev, da se mu dobi prikladno mesto, kjer bo delal, in da more nastopiti mesto takoj, ko se odpusti iz zavoda.

Posebne skrbi za to je treba glede starejših maloletnikov, ki potrebujejo i podpore i zaščite.

§ 66.

Društvom, ki se ustanove za preskrbovanje odpuščenih obsojencev in njih zaščitanje in ki resnično ustrezajo temu namenu, se daje podpora iz državnega proračuna, ki jo zavaruje minister pravde za vsako leto.

Kolikor dopuščajo državna sredstva, sme ustanoviti minister pravde tudi državne naprave za posredovanje ob zaposlovanju onih odpuščenih obsojencev, ki imajo sicer voljo za delo, pa brez svoje krivde ne morejo dobiti zasluzka.

Tretje poglavje.

Izvrševanje kazni v sodnih zaporih.

§ 67.

Obsojenec, ki prestajajo kazen na prostosti v sodnem zaporu, sprejema sodnik, ki ga je odredil predsednik okrožnega sodišča za nadzornika zapora, odnosno sreski sodnik ali upravnik zapora, kjer je tak postavljen, in sicer, ko je ugotovil obsojenčovo istovetnost. Organ, ki vrši sprejemanje, odredi, da se obsojenec preišči, očisti in preobleci v državno obleko, če jo mora nositi (§ 69.) ali če njegova lastna obleka ni čista in zadostna.

Starejšina paznikov ali služitelj pri sreskem sodišču, ki mu je poverjena skrb za zapor, ne sme nikogar sprejeti ali nastaniti v zapor brez naredbe pristojnega sodnika ali upravnika. Če je pristojni sreski sodnik zadržan, sme sprejeti obsojenca tudi služitelj sreskega sodišča, toda to mora naznaniti pristojnemu sodniku, čim ta zapreka preneha. Drugače mora tako starejšina paznikov kakor tudi služitelj sreskega sodišča, če se jima kdo neposredno javi za prestajanje kazni, to takoj naznaniti pristojnemu sodniku ali upravniku ter počakati na njegovo naredbo, dotlej pa čuvati to osebo na primernem kraju. Oba vodita vpisnik o obsojencih, v katerega se vpiše vsak sprejeti obsojenec po podatkih iz § 17. O vsakem sprejetem in odpuščenem obsojencu predložita poročilo starejšini sodišča, kjer ni upravnika zapora.

Ali naj se z obsojenko, ki ima pri prsih dete, sprejme tudi dete in pusti pri materi, odloči starejšina sodišča ali upravnik po svoji izprevidnosti.

Denar in dragocenosti, ki jih prinese obsojenec s seboj, se odvzamejo, ocenijo in dajo hraniti, se-znamek o tem pa se položi med spise.

§ 68.

Za ravnanje z obsojenci veljajo predpisi §§ 34. in 35.

Vsak obsojenec, ki je sposoben za delo, mora delati, in sicer opravljati predvsem hišne posle, med katere spada tudi delo na vrtu, če ga zapor ima. Razen tega se bavijo obsojenci po možnosti s posli in obrti, s katerimi so se bavili v prostosti, pri čemer je po možnosti uvaževati njih željo.

Obsojenci, ki niso sumni, da bi pobegnili, se smejo uporabljati za delo tudi zunaj zapora, toda od-deljeno od drugih delavcev; nikakor pa se ne smejo uporabljati za sluge uslužbencev ali zasebnikov.

Starejši maloletniki se uporabljajo po možnosti za posle na čistem zraku, zlasti za delo na vrtu.

Kar se tiče nagrad in praznikov, se uporabljajo predpisi §§ 37. in 38.

§ 69.

Obsojenci se hranijo praviloma po posebnem jedilniku, ki ga predpiše minister pravde. Iz posebnih razlogov se sme dopustiti poedinim obsojencem, da se hranijo ob svojih stroških.

Obsojenci, ki jim niso odvzete častne pravice, smejo nositi svojo obleko in rabiti svojo posteljo, če je eno in drugo čisto in redno.

§ 70.

Kar se tiče skrbi za zdravje obsojencev, se uporabljajo predpisi §§ 42. do 46. in § 48. Kajenje se jim sme dopustiti, kadar se gibljejo na čistem zraku (§ 43.). Če se ne morejo urediti posebne bolnice, se uredi v vsakem zaporu okrožnega sodišča kakor tudi v osrednjem sodnem zaporu posebni prostori za nastanjanje laže obolelih obsojencev.

Močnejše oboleli obsojenci se smejo oddati, kjer ni urejene bolnice v zaporu samem, v bolnico zunaj zapora ali v bolnico sosednjega kazenskega zavoda.

§ 71.

V večjih sodnih zaporih je ustanoviti tečaje za nepismene obsojence. Pismenim obsojencem se sme dopustiti čitanje dobrih in koristnih knjig, lastnih ali iz knjižnice, če jo zapor ima.

Če je število obsojencev večje, je treba omogočiti, da prihaja občasno duhovnik opravljat službo božjo v primernem prostoru.

§ 72.

Za vzdrževanje dostojnosti, hišnega reda in discipline v zaporu se dopuščajo disciplinske kazni, označene v § 53. pod št. 1.) do 5.), in § 54., ki jih izreka sodnik nadzornik, odnosno sreski sodnik ali upravnik zapora.

Zoper obsojenca, ki so proti uslužbencem ali paznikom prepirljivi ali jih napadajo ali ki se pripravljajo na beg ali ga poskušajo, kakor tudi zoper one, ki se privedejo nazaj z bega, se sme odrediti zapor do treh tednov in vklep do štirinajstih dni (§ 53., št. 6. in 7.), če pa je taka oseba starejši maloletnik ali ženska, samo zapor z omejitvijo po § 54.

§ 73.

Kar se tiče varnostnih odredb, evidence o disciplinskih kaznih in drugih odredb in pritožb, je uporabljati predpise §§ 57. in 58. Višje nadzorno oblastvo je predsednik okrožnega sodišča.

Uslužbenici, ki jim je poverjena skrb za zapor (§ 67.), morajo vsak dan pregledati ves zapor, zlasti vrata, okna, stene, tla in peči, ali niso morda poškodovane; če zaznajo nedostatke, morajo to takoj naznaniti starejšini sodišča ali upravniku zapora, da se nedostatki odpravijo.

Obsojenca odpusti nadzornik zapora, sreski sodnik ali upravnik zapora (§ 67.) po predpisih § 59. in ostalih paragrafi. Če je sreski sodnik zadržan, sme odpustiti obsojenca tudi služitelj (§ 67.).

§ 74.

Predsednik okrožnega sodišča in starejšina sreskega sodišča pregledata vsaj enkrat na teden nadnada zapore svojega sodišča, da se uverita o varnosti, redu in čistoti v zaporu, o tem, kako se obsojenci hranijo, kakšno je ravnanje z njimi in ali se izvršujejo zakoniti predpisi. Po potrebi storita to tudi pogosteje.

Če zaznajo nedostatke in nerednosti, odredita, česar je treba, da se to z mesta odpravi in da se krivci disciplinski kaznujejo.

O vsakem takem pregledu zapora in izdanih naredbah se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik, odnosno sreski sodnik, in zapisnikar.

Če je obsojenec pobegnil iz sreskega sodnega zapora, mora predložiti starejšina sreskega sodišča najdlje v štiri in dvajsetih urah predsedniku okrožnega sodišča poročilo, v katerem popiše stanje stvari, vzrok bega in ali zadeva koga krivda za to.

Četrto poglavje.

Olajšave ob izvrševanju kazni.

§ 75.

Obsojenci, ki so jim priznane po posebnih zakonitih predpisih ali s sodbo sodišča prve ali višje stopnje olajšave ob izvrševanju kazni na prostosti, prestajajo kazni v posebnih zavodih, odnosno, dokler se ti ne uredi, v posebnih oddelkih kazenskih zavodov ali sodnih zaporov.

Ti obsojenci prestajajo kazen na prostosti praviloma v skupnem zaporu. V celici jo prestajajo samo po svojem pristanku. V oddelek za svobodnjake jih ni pošiljati.

Sobe, v katerih prestajajo ti obsojenci kazen, morajo biti udobnejše od onih, ki so odrejene za ostale obsojence.

Minister pravde predpiše z uredbo, v katerih zavodih, odnosno zaporih, se izvršujejo kazni na prostosti zoper take obsojence in kateri se pošiljajo v kazenske zavode, kateri pa v sodne zapore.

§ 76.

Obsojenci, omenjeni v § 75., smejo:

- 1.) sprejemati pogostejše posete in pisma sorodnikov in prijateljev;
- 2.) nabavljati knjige in novine tudi izven zavodske knjižnice;
- 3.) izbirati zase delo, ki mora biti tako, da se z njim ne moti red in disciplina v zavodu; drugače ga jim odreja upravnik zavoda (starejšina sodišča) po njih izobrazbi;
- 4.) nositi svojo obleko in obutev in rabiti svojo posteljo, če jim je vse to dovolj čisto in redno;
- 5.) nabavljati hrano ob svojih stroških zunaj zavoda, če se jim ne more pripravljati hrana posebe v zavodu;
- 6.) trošiti za izboljšavo hrane večji del nagrade, ki jim je odobrena za delo;
- 7.) puščati lase in brado neostriženo;
- 8.) zahajati na čisti zrak najmanj po dve uri na dan in telovaditi;
- 9.) kaditi tobak ob svojih stroških.

§ 77.

Trupla obsojencev, omenjenih v § 75., se smejo izročati javnim zavodom samo po njih poslednji volji.

§ 78.

Disciplinske kazni obsojencev, omenjenih v § 75., so te-le:

- 1.) ukor;
- 2.) odtegnitev poedinih ali vseh priboljškov in olajšav, danih po običajnih predpisih ali po odredbi § 76., za nekaj časa ali trajno;
- 3.) zapor v celici po št. 6.) § 53. ob težjem disciplinskem prestopku, zlasti ob odporu zoper službeno osebo ali poskušanjem ali izvršenem begu;
- 4.) kazni iz št. 4.), 5.) in 6.) § 53. zaradi prestopkov, ki jih store v zavodu in ki se kaznujejo po odredbah kazenskega zakonika.

§ 79.

Poleg posebnih predpisov tega poglavja se uporabljajo sicer na obsojence, omenjene v § 75., povsem ostale odredbe tega zakona.

Peto poglavje.

Postopanje s prošnjami za pomilostitev.

§ 80.

Hišni red predpiše, kako naj se sprejemajo prošnje obsojencev za pomilostitev in kako naj se pošiljajo ministru pravde.

Prošnje bolnih obsojencev za pomilostitev smejo pošiljati kazenski zavodi ministru pravde po administrativni poti in brez posredovanja sodišča.

Po administrativni poti se podajajo predlogi za pomilostitev tudi takrat, kadar to minister pravde posebe odredi.

Šesto poglavje.

Končna odredba.

§ 81.

Ta zakon o izvrševanju kazni na prostosti stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih Novinah«; dan, ko dobi obvezno moč, pa se odredi s posebnim zakonom.*

V Beogradu, dne 16. februarja 1929;
št. 12.046.

Aleksander s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Videl in pritiskal

državni pečat

čuvav državnega pečata,

minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik

ministrskega sveta,

minister

za notranje posle,

častni adjutant

Njegovega Veličanstva

kralja,

divizijski general:

Peter Živković s. r.

* Ta zakon glej v Uradnem listu z dne 20. julija 1929., št. 311/75.

Uredbe osrednje vlade.

451.

Navodila

za izvrševanje predpisov §§ 27. do 33. zakona o izvrševanju kazni na prostosti.*

Na podstavi člena 3. zakona z dne 16. februarja 1929., s katerim se uveljavljajo in uvajajo kazenski zakonik, zakonik o sodnem kazenskem postopanju in zakon o izvrševanju kazni na prostosti, in člena 26. končnih odredb tega zakona odredim zaradi enotnega postopanja ob izvrševanju zakonitih predpisov §§ 27. do 33. zakona o izvrševanju kazni na prostosti:

1. Obsojenec, ki želi dobiti pogojni odpust, se mora obrniti ustno (ob raportu) na starejšino zavoda (zapor) ter obenem označiti kraj, kjer namerja bivati, kakor tudi način, kako se bo vzdrževal v času pogojnega odpusta. Če želi bivati obsojenec v drugem, ne pa v domovinskem kraju, mora navesti razloge, zakaj to želi, in izjaviti, ali mu ni morda bivanje v tem kraju prepovedano po katerikoli zakonitih predpisih.

Inozemci, ki niso obsojeni na to, da se po prestani kazni izženejo iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, smejo izbrati za kraj življenja katerikoli kraj v mejah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Uprave kazenskih zavodov (zaporov) morajo jemati v pretres prošnje obsojencev za pogojni odpust, bodisi da so za to osebno zaprosili, bodisi da je vložila zanje prošnjo rodbina ali jo je vložil branilec. Te prošnje se vpišejo v osebni spis dotičnega obsojenca.

2. Prošnje obsojencev, ki so pridobili po zakonitih predpisih pravico do pogojnega odpusta, se vložijo v vsakem četrletju, in sicer v začetku meseca januarja, aprila, julija in oktobra za prvo, drugo, tretje in četrto četrletje.

3. Seje posvetovalnega odbora se vrše glede na § 28., drugi odstavek, zakona o izvrševanju kazni na prostosti redno in brezizjemno na koncu vsakega trimesečja (v drugi polovici), torej na koncu meseca marca, junija, septembra in decembra za prvo, drugo, tretje in četrto četrletje, tako da se pošlje predlog za pogojni odpust ministru pravde s posebnim dopisom v predpisanem roku (§ 28., drugi odstavek, zakona o izvrševanju kazni na prostosti).

Ko se pretresajo prošnje v vsakem četrletju, je treba vpoštevati vse prošnje obsojencev s pridobljeno pravico do pogojnega odpusta kakor tudi onih, ki pridobijo to pravico do konca tega trimesečja; toda prošnje za pogojni odpust obsojencev, ki morajo prestati kazen enega leta (§ 27., predposlednji odstavek), se smejo vzeti v pretres tudi, če pridobi obsojenec pravico do pogojnega odpusta šele v prvi polovici prihodnjega četrletja.

4. V posebni zapisnik, ki se mora voditi o sejah posvetovalnega odbora pri kazenskih zavodih, se ne vpišuje v razporedlek: »Mnenje posvetovalnega odbora« posebno mnenje poedinih članov posvetovalnega odbora, ampak vpiše se kratek predlog z motivacijo, zakaj se obsojenec priporoča ali ne priporoča za pogojni odpust. Pri tem je vzeti v poštev, poleg onih kriterijev, ki so navedeni v § 27. zakona o izvrševanju kazni na prostosti, tudi obsojenčeva individualnost, njegovo prejšnje življenje, njegovo delo in vedenje v zavodu med prestajanjem kazni. Če izreče posvetovalni odbor sklep soglasno, je treba to navesti z besedo: »soglasno«; če pa so mnenja porazdeljena, je treba označiti imena funkcionarjev, ki so glasovali za pogojni odpust, in onih, ki so glasovali zoper njega.

V isti razporedlek se mora vpisati eventualni predlog po § 28., tretjem odstavku, zakona o izvrševanju kazni na prostosti.

5. Ta posebni zapisnik, o katerem govori prednja točka, se vodi po obrazcu A, ki je priložen temu razpisu. Izpremembe v njem so nedopustne. Ta zapisnik se sestavi v dveh izvodih: eden ostane pri upravi zavoda (zapor), drugi pa se pošlje ministrstvu pravde za vsako četrletje. Zapisnik podpisajo vsi prisotni člani posvetovalnega odbora. V zapisnik se vpišejo imena in priimki obsojencev, in sicer tako, da se navedejo pod A zaporedoma oni obsojenci, ki jih posvetovalni odbor priporoča, pod B pa oni, ki se ne priporočajo za pogojni odpust. Z zapisnikom vred odpošlje uprava kazenskega zavoda (zapor) spise sodbe in izpisek iz disciplinskih kazni poedinih obsojencev.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 10. aprila 1929., št. 84/XXXV.

6. Analogno morajo postopati tudi uprave sodnih zaporov in zavodi za prisilno delo.

7. Peti odstavek § 27. zakona o izvrševanju kazni na prostosti je uporabljati zlasti v onih zavodih, kjer za sedaj še ni posebnih oddelkov za svobodnjake.

8. Ko priobčijo uprave kazenskih zavodov (zaporov) rešitev ministra pravde onim obsojencem, ki jim je pogojni odpust dovoljen, morajo opozoriti te obsojence na zakonite predpise o pogojnem odpustu, zlasti na to, da se morajo iz kazenskega zavoda neposredno napotiti v odrejeni kraj življenja, da se ne smejo muditi v kraju, kjer jim je bivanje izrečno prepovedano, da se smejo preseliti iz odrejenega kraja življenja v drug kraj v mejah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev samo, če je za to kaj posebno tehtnih razlogov, da pa se morajo pred preselitvijo prijaviti pristojnemu oblastvu javne varnosti v kraju, kjer so naposled živeli, in označiti temu oblastvu, v kateri kraj se selijo; imajo naj vedno v mislih, da se smatrajo za obsojence tudi v času, ko traja pogojni odpust, in zategadelj naj posebe uravnajo svoje vedenje doma in izven hiše, se izogibljajo slabim družbam, pijančenju, izgredom in kaznivim dejanjem, ker bi se jim sicer, če prekršijo svoje dolžnosti, pogojni odpust preklical in bi se privedli nazaj v zavod na prestajanje ostanka kazni, za katerega jim je pogojni odpust podeljen.

Obsojence, ki jim je odrejeno ob odpustitvi na pogojni odpust, da ne smejo, dokler traja pogojni odpust, zahajati v krčme (gostilne, kavarne) in da se tudi ne smejo pijani prikazati v javnosti, je treba zlasti opozoriti na posledice, če prekršijo to odredbo (§ 28., tretji odstavek, zakona o izvrševanju kazni na prostosti).

Maloletne obsojence je treba opozoriti poleg prednjega na to, da se morajo pokoravati eventualnim odredbam skrbstvenih oblastev ali društev za zaščito maloletnikov, ki jih ta izdajajo zaradi njih zaščitnega nadzora po § 28., četrtem odstavku, zakona o izvrševanju kazni na prostosti.

9. Po tem poučilu izdado uprave kazenskih zavodov (zaporov) obsojencem potrdilo po obrazcu B, ki je priloženo temu razpisu. To potrdilo služi obsojencem v času, dokler traja pogojni odpust, za legitimacijo, ki jo morajo vedno nositi pri sebi. Preselitev iz enega kraja življenja v drugega mora pristojno oblastvo javne varnosti konstatirati na potrdilu samem in o tem obvestiti uprave kazenskih zavodov (zaporov), iz katerih je bil dotični obsojenec pogojno odpuščen. Ko čas pogojnega odpusta izteče, izroči obsojenec to potrdilo pristojnemu oblastvu javne varnosti v kraju svojega življenja, in to oblastvo mu izroči redne listine (potno ali poselsko knjižico itd.), omenjeno potrdilo pa pošlje upravi kazenskega zavoda (zapor), iz katerega je bil obsojenec z rešitvijo ministra pravde pogojno odpuščen.

10. Evidenco o pogojno odpuščenih obsojencih vodi vsak kazenski zavod (zapor) za svoje obsojence, kar velja, dokler se ne izdado v tej smeri podrobne odredbe. Če je treba, se obrne za posredovanje, informacije itd. na pristojno upravno oblastvo (oblastvo javne varnosti) v kraju, kjer dotični obsojenec živi, oblastva javne varnosti pa morajo obvestiti upravo kazenskega zavoda, od katere je prišlo poročilo o obsojenčevi odpustitvi na pogojni odpust (uprave kazenskih zavodov, sodnih zaporov, pošiljajo ta poročila po predpisanem obrazcu pod C), čim obsojenec zapusti odrejeni kraj življenja v njih območju, kam se je preselil. Prav tako morajo sporočiti smrt poedinega obsojenca, ki je na pogojnem odpustu, kakor tudi občasno manjše družabne pogrške poedinega obsojenca na pogojnem odpustu, da utegnejo ukreniti uprave kazenskih zavodov (zaporov) o pravem času, česar je treba za eventualno primerno odredbo.

Oblastva javne varnosti ne smejo omejevati in tudi ne ovirati gibanja takih obsojencev v njih družabnem in gospodarskem življenju, zlasti ne v njih iskanju dela in v pridobivanju zaslužka za pošteno in dostojno življenje, dokler ne ogroze javnega reda in javne varnosti, ampak nasprotno, če je treba, jih morajo podpirati, da dobe zaslužek bodisi pri zasebnikih, bodisi pri občinskih ali državnih javnih obratih.

11. Uprave kazenskih zavodov (sodnih zaporov) morajo vpisati v matično knjigo (osebni spis, naznanilnico), da je pogojni odpust brez preklica iztekel, voditi potrebno evidenco o dovoljenih in preklicanih pogojnih odpustih ter predložiti o tem na koncu vsakega leta ministrstvu pravde v dveh izvodih poimenski pregledni izkaz po obrazcu D, v katerem je treba navesti zaporedoma imena vseh takih obsojencev, ki jim je bil v minulemu letu podeljen pogojni odpust, vrsto kaznivega dejanja, rešitev, s katero je bil pogojni odpust podeljen, dan,

ko so pogojni odpust nastopili, trajanje pogojnega odpusta, kraj življenja na pogojnem odpustu in eventualno izpremembo tega kraja z označbo izpremembe, potem, če je bil odpust preklican, rešitev, s katero je bil preklican, vzrok preklica, dan, ko je bil obsojenec iznova sprejet v zavod, da nadaljuje kazen, in dan, ko se je kazen končala. Če je bil preklican pogojni odpust v minulemu letu obsojencu, ki mu je bil pogojni odpust podeljen v kakšnem prejšnjem letu, je treba to navesti poleg omenjenih podatkov in samem poročilu, s katerim se predloži izkaz ministrstvu pravde, da se more tudi okolnost konstatirati v dotičnem izkazu.

12. Zlasti se opozarja vse uprave kazenskih zavodov (sodnih zaporov) na to, da jim je treba vzeti, ko pretresajo prošnje obsojencev za pogojni odpust, če je bila kakšnemu obsojencu prisojena kazen po milosti znižana, ono velikost kazni, ki se mora po izvršenem ukazu o pomilostitvi prestati, ne pa one, na katero je kdo z izvršno sodbo obsojen. Tako n. pr.: Ako je kdo obsojen na deset let kazni na prostosti, a sta mu z aktom kraljeve milosti odpuščeni dve leti, pridobi pravico do pogojnega odpusta, če ima ostale pogoje, ko je prestal štiri leta ali, če je drugič v zavodu, ko je prestal pet let in štiri mesece.

V Beogradu, dne 7. marca 1929., št. 20.690.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

*

Obrazec B

k razpisu ministra pravde
z dne 7. marca 1929., št. 20.690,
po točki 5.

Potrdilo

za obsojenca, odpuščenega na pogojni odpust.

Ime in priimek:
Starost:
Rojstni in domovinski kraj (občina, srez, okrožje):
Poklic:
Stan:
Veroizpovedanje:

Osebni opis.

Telesna mera:	Usta:
Stas:	Zobje:
Obraz:	Nos:
Barva obraza:	Posebni znaki:
Obrvi:	Umeje čitati in pisati:
Brada in brki:	Govori jezike:
Podbradek:	Obleka:
Čelo:	

Na podstavi zakona z dne 16. februarja 1929. o izvrševanju kazni na prostosti in točke 5. razpisa ministra pravde z dne 7. marca 1929., št. 20.690, s katerim so se izdala navodila za izvrševanje zakonitih predpisov §§ 27. do 33. zakona o izvrševanju kazni na prostosti, se odreja obsojenec, ki je odpuščen z rešitvijo gospoda ministra pravde z dne 19 št., na pogojni odpust, za kraj življenja, občine, sreza, okrožja, za čas od dne 19 do dne 19 proti temu, da izpolnjuje dolžnosti, ki so mu predpisane z zakonom o izvrševanju kazni na prostosti, odnosno z omenjenim razpisom ministra pravde, z dostavkom, da se sme preseliti iz tega kraja samo iz posebno tehtnih razlogov, ko prijavi pristojnemu oblastvu javne varnosti v kraju svojega poslednjega bivališča preselitev v katerikoli kraj v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, izvzemši kraj, sreza, okrožja, kjer mu je bivanje prepovedano.

Po isti rešitvi je odrejeno, da ne sme zahajati obsojenec v času, dokler traja njegov pogojni odpust, v krčme (kavarne, gostilne) in da se tudi ne sme pijan prikazati v javnosti (če te odredbe z isto rešitvijo niso izdane, naj se prečrtajo, odnosno vpiše naj se semkaj odredba glede maloletnega obsojenca, če je izdana).

To potrdilo velja kot legitimacija za zgoraj označeni čas za obsojenca na pogojnem odpustu, ki jo mora vedno nositi pri sebi, da se more po potrebi legitimirati.

To potrdilo se je izdalo na podstavi točke 5. razpisa ministrstva pravde z dne 7. marca 1929., št. 20.690, po službeni dolžnosti brez plačila takse.

Kraj, datum.

Obsojenčev
podpis:

Podpis
starejšine zavoda:

(L. S.)

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče na Brdu, oddelek II.,
dne 30. septembra 1929.

E 2313/29.

1956

Dražbeni oklic.

Dne 6. decembra 1929. ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 15 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga za katastrsko občino mesto Ljubljano, vl. št. 38.

Cenilna vrednost: 87.312 Din; najmanjši ponudek: 58.208 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Ljubljani, oddelek V.,
dne 23. oktobra 1929.

E IV 1692/29—12.

1952

Dražbeni oklic.

Dne 6. decembra 1929. ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga za katastrsko občino mesto Maribor, vl. št. 224.

Cenilna vrednost s priteklinami vred: 213.628 Din 25 p; najmanjši ponudek: 106.814 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek IV.,
dne 21. oktobra 1929.

E IV 3166/29—5.

1936

Dražbeni oklic.

Dne 13. decembra 1929. ob enajstih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga za katastrsko občino Spodnji Duplek, vl. št. 14.

Cenilna vrednost: 18.206 Din; vrednost priteklin: 44 Din (že všteta v cenilni vrednosti); najmanjši ponudek: 12.138 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek IV.,
dne 21. oktobra 1929.

E X 74/29—22.

1960

Dražbeni oklic.

Dne 6. decembra 1929. ob devetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga za katastrsko občino Kozjak, vl. št. 72.

Cenilna vrednost: 230.560 Din 10 p; najmanjši ponudek: 153.707 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek X.,
dne 26. oktobra 1929.

E 672/29—8.

1983

Dražbeni oklic.

Dne 29. novembra 1929. ob devetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 4 dražba nepremičnin:

(hiše, njiv in travnikov): zemljiška knjiga Ženavljje, 3/12 vl. št. 33 in 1/3 vl. št. 158.

Cenilna vrednost: 5055 Din; najmanjši ponudek: 3370 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Murski Soboti,
dne 21. oktobra 1929.

E 900/29.

1984

Dražbeni oklic.

Dne 30. novembra 1929. ob devetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 4 dražba deležev nepremičnin (njiv): zemljiška knjiga Serdica, polovice vl. št. 405 in 539 in četrtinke vl. št. 232.

Cenilna vrednost: 8612 Din; najmanjši ponudek: 5741 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Murski Soboti,
dne 21. oktobra 1929.

E 772/29—8.

1985

Dražbeni oklic.

Dne 23. novembra 1929. ob pol devetih bo na licu mesta v Podturnu dražba nepremičnin: zemljiška knjiga Podturn, vl. št. 280, 646, 737, 1035 in 493.

Cenilna vrednost: 180.954 Din 55 p, 29.207 Din 90 p, 8400 Din 20 p, 1475 Din 50 p in 2053 Din 60 p; vrednost priteklin: 8500 Din; najmanjši ponudek: 120.646 Din 40 p, 19.471 Din 80 p, 5600 Din 10 p, 983 Din 65 p in 1389 Din 10 p.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Novem mestu,
dne 16. oktobra 1929.

Razglasi raznih uradov in oblastev.

Št. Pr. 1577/1.

Razglas.

Po odloku ministrstva za notranje posle z dne 1. novembra 1929., III. št. 48.630, prestane delovanje oblastne samouprave dne 15. novembra 1929. in se njena pristojnost prenese na bansko upravo v Ljubljani. Vse službene pošiljke naj se pošiljajo izza dne 15. novembra 1929. pristojni banski upravi v Ljubljani.

V Mariboru, dne 8. novembra 1929.

Komisar oblastne samouprave:
dr. Leskovar s. r.

Razne objave.

Opr. št. 29/19—1929—4.

2007

Razpis.

Podpisani urad razpisuje službo pogodbenega zdravnika za splošno prakso za zdravniški okoliš Metlika s sedežem istotam proti letnemu honorarju 7040 Din. Honorar se določi po pogodbi vsako leto glede na število dodeljenega članstva.

Svojeručno spisane prošnje je treba opremiti z rojstnim in domovinskim listom, s potrdili o dosedanjem službovanju, o vpisu v imenik zdravniške

zbornice, o dovolitvi za izvrševanje privatne prakse in z zdravniškim izpričevalom.

Prošnje naj se vložijo pri podpisnem uradu v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 20, do vštete dne 26. novembra 1929.

do 12. ure. Kesneje došle prošnje se ne bodo vpoštevale.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani,
dne 7. novembra 1929.

Opr. št. 29/22—1929—1.

2011

Razpis.

Podpisani urad razpisuje službo pogodbenega zdravnika za splošno prakso za zdravniški okoliš Kamnik s sedežem istotam proti letnemu honorarju 34.500 Din, z 10%-nim doplačilom in eventualno pripadajočimi družinskimi dokladami.

Plača se izpreminja po določenih dotične pogodbe vsako leto glede na število dodeljenega članstva.

Svojeručno spisane prošnje je treba opremiti s krstnim listom, domovnico, poročnim listom, rojstnimi listi otrok, šolskimi izpričevali, izpričevali o dosedanjih službah, zdravniškim izpričevalom, potrdilom o ureditvi vojaške dolžnosti in potrdilom o dovolitvi za izvrševanje privatne prakse.

Prošnje naj se vložijo pri podpisnem uradu v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 20, do vštete dne 26. novembra 1929.

do 12. ure. Kesneje došle in nezadostno opremljene prošnje se ne bodo vpoštevale.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani,
dne 7. novembra 1929.

2004

Poziv upnikom.

Ker so družbeniki trdke: «Cenazal», centralna nakupovalnica za les, družba z o. z. v Ljubljani, dne 21. oktobra 1929. sklenili razdružitev in likvidacijo družbe, se pozivljejo družbeni upniki, naj se javijo tekom treh mesecev s svojimi terjatvami pri likvidatorjih drju. Pavlinu Cirilu v Ljubljani, Dunajska cesta št. 1, in Huberju Adolfu v Ljubljani, Gledališka ulica št. 2.

2006

Objava.

«Društvo pisarniških oficijantov in oficijantinj, pomočnikov in pomočnic za Slovenijo v Ljubljani» je na rednem obnem zboru z dne 27. septembra 1929. likvidiralo ter prestopilo k «Udruženju zvančnikov, zvančnic in služiteljev finančnih in davčnih uprav za Slovenijo v Ljubljani».

Hübscher Anica s. r.,
bivša podpredsednica.

Elsner Anica s. r.,
bivša tajnica.

2008

Razid društva.

«Bralno društvo v Mengšu» se je po sklepu obnega zbora z dne 13. oktobra 1929. prostovoljno razšlo.

Za likvidacijski odbor: **Ropret s. r.**

1976 3—2

Objava.

Izgubil sem uradno legitimacijo, ki jo je izdal oblastni inspektorat finančne kontrole v Zagrebu meseca aprila 1923. pod št. 10.053, in legitimacijo za nošenje orožja, ki jo je izdala sreska uprava finančne kontrole v Dolnji Lendavi dne 10. marca 1927., obe na ime: Jurič Ivan, podpreglednik finančne kontrole. — Proglašam ju za neveljavni.

Jurič Ivan s. r.,
podpreglednik finančne kontrole
v Gornjem Cmureku.

2012

Objava.

Izgubil sem akademsko legitimacijo filozofske fakultete univerze v Ljubljani na ime: Šijanec Stanko iz Maribora.

Proglašam jo za neveljavno.

Šijanec Stanko s. r.